

Impetigo

Wat is impetigo?

Impetigo (officiële naam: impetigo vulgaris of impetigo contagiosa) is een oppervlakkige infectieziekte van de huid die vooral bij kinderen voorkomt. Een impetigo in het gezicht wordt ook wel 'krentenbaard' genoemd. Meestal kan het geen kwaad en geneest deze infectie vanzelf. Wel is impetigo erg besmettelijk voor andere kinderen in de omgeving.

Hoe ontstaat impetigo?

Impetigo is een huidinfectie die wordt veroorzaakt door bacteriën. De twee belangrijkste bacteriesoorten zijn streptokokken en stafylokokken (*Staphylococcus aureus*). De stafylokokken kunnen impetigo met blaren veroorzaken. Impetigo is vooral een ziekte van jonge kinderen, die gemakkelijk van de een op de ander wordt overgebracht en dus erg besmettelijk is. De kans daarop is groter wanneer er veel kinderen bij elkaar zijn, zoals op school. Ook bij verminderde hygiëne, bij een wondje op de huid en bij kinderen die al een huidziekte hebben, zoals eczeem of schurft, is de kans op het ontstaan van de infectie groter. Meestal echter zijn kinderen met impetigo verder geheel gezond. Ook volwassenen kunnen impetigo krijgen, vooral wanneer ze al een huidaandoening hebben zoals eczeem of wanneer ze in een ziekenhuis werken.

Wat zijn de verschijnselen?

De eerste verschijnselen van impetigo zijn zeer oppervlakkige blaartjes op een rode huid. Nog voordat ze als blaartjes herkend kunnen worden, zijn ze al opengebarsten. Het blaarvocht dat daarbij vrijkomt droogt snel in tot korsten met een gele of bruine kleur. Meestal zijn er veel van dit soort plekken die geleidelijk groter worden en kunnen samenvloeien. Na verloop van tijd drogen de korsten op en vallen ze vanzelf van de huid af. De huid daaronder blijft nog enige tijd rood, maar geneest helemaal zonder dat er littekens achterblijven. Wanneer de infectie heftig is, kunnen de kinderen soms ziek zijn met koorts en opgezwollen lymfklieren. Impetigo kan overal op het lichaam optreden, maar wordt het meest gezien in het gezicht (vooral rond de neus en de mond), op de armen en op de benen. Bij verder gezonde mensen geneest de infectie doorgaans spontaan na 2-3 weken. Minder vaak wordt impetigo met grotere blaren gezien, 1-2 centimeter groot. Zij blijven enkele dagen bestaan voordat ze openbarsten.

Hoe wordt de diagnose gesteld?

De diagnose impetigo wordt gewoonlijk gesteld op het klinische beeld (hoe het eruit ziet). Bij twijfel en bij ernstiger infecties kan materiaal worden afgenomen voor een bacteriekweek.

Wat is de behandeling?

Wanneer de impetigo niet erg uitgebreid is wordt deze behandeld met een crème of zalf met daarin een antibioticum, bijvoorbeeld mupirocine of fusidinezuur. Bij een uitgebreide infectie, en wanneer de kinderen ziek zijn, wordt behandeld met antibiotica in de vorm van tabletten, capsules of een drankje, bijvoorbeeld flucloxacilline, azitromycine of claritromycine.

Wat zijn de vooruitzichten?

Meestal geneest impetigo vanzelf restloos binnen 2-3 weken. Bij mensen met een donkere huid kunnen er tijdelijk lichtere of donkerder plekken achterblijven. Een enkele keer ontstaat uit impetigo roodvonk of een onschuldige huidreactie zoals netelroos. Ernstiger complicaties

zoals een diepe infectie van de huid of een nierontsteking (officiële naam: acute glomerulonephritis) zijn bij kinderen en volwassenen, die verder gezond zijn, zeldzaam.

Deze folder is een uitgave van de

**Nederlandse Vereniging voor
Dermatologie en Venereologie**

Copyright 2005
Eindversie november 2005

Bij het samenstellen van deze informatie is grote zorgvuldigheid betracht. De Nederlandse Vereniging voor Dermatologie en Venereologie wijst desondanks iedere aansprakelijkheid af voor eventuele onjuistheden of andere tekortkomingen in de aangeboden informatie en voor de mogelijke gevolgen daarvan.

© 2005 Nederlandse Vereniging voor Dermatologie en Venereologie